

Till läsningen: Axehiellm: **risto** × **stain** × **pina** × **iftr** × **sira** × **bonta** × **sin** ... — Rhezelius: **risto** × **stain** **pina** × **iftr** + **sira** × **bonta** × **sin** ×. — Celsius: ... **t rita stn pina** + **eftr** + ... **ba rhata** × **sin** ‡ **kasm** - ... **l** - × **pa** ... »Annan slänga»: **apu** - (tydliggen r. 42—45) ... **repfrep** ... (motsvarande *Bautils* r. 55—59). Om runorna **kasm** anmärker Celsius: »obscure».

Inskriften måste ha börjat med ett kvinnonamn. 1—6 **kalukr** är sannolikt felläsning.

Om namnet *Sibbi* se Sö 183.

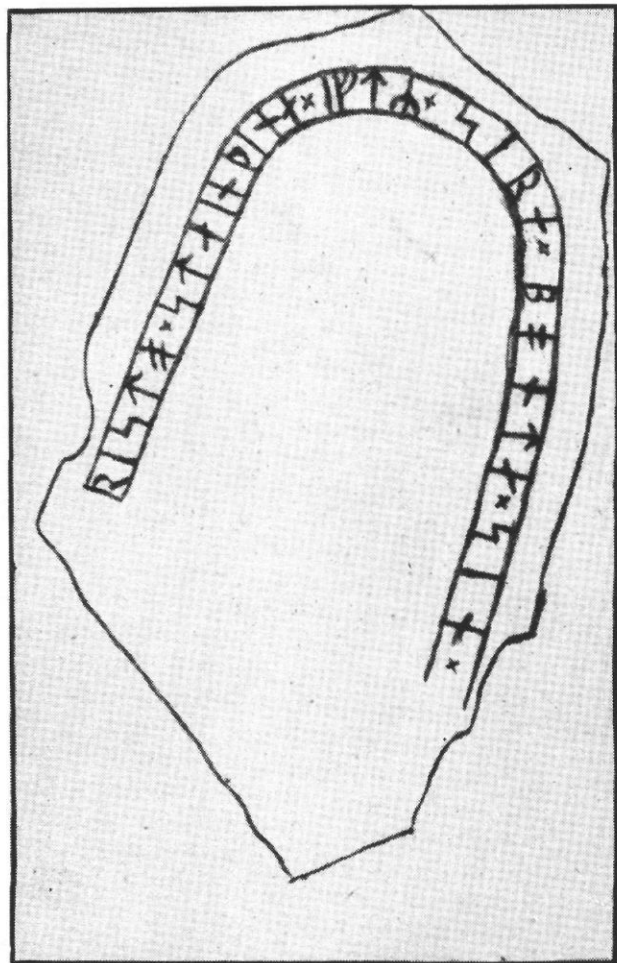

Fig. 146. U 158. Löttinge, Täby sn.
Efter teckning av Rhezelius.

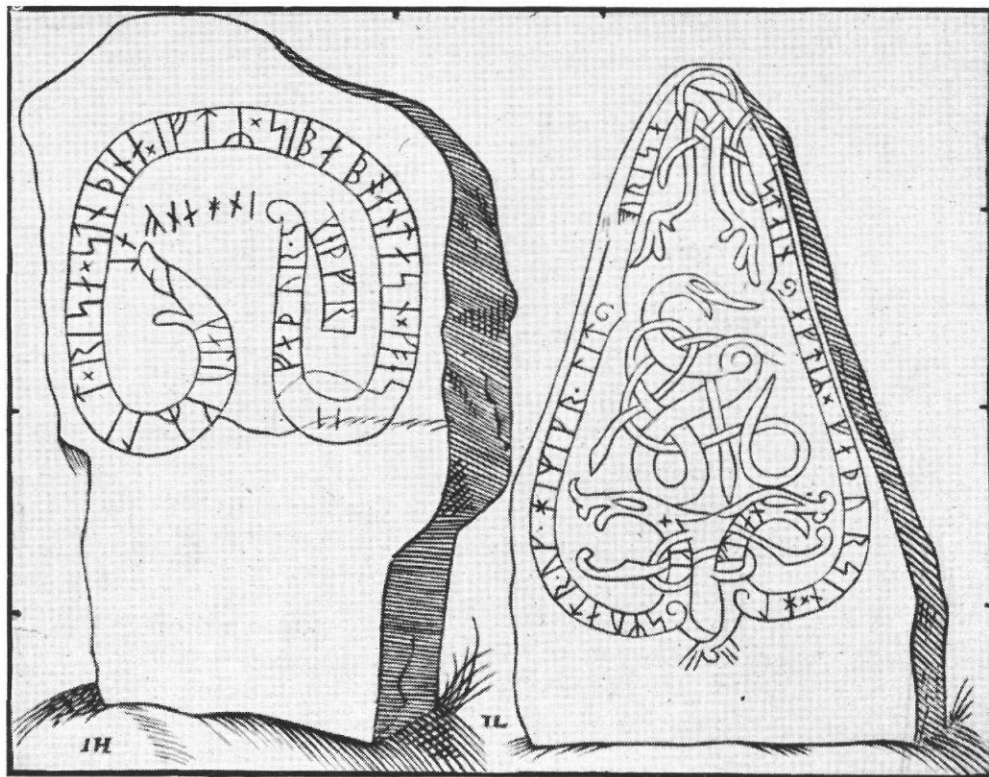

Fig. 147. U 158 och 159. Löttinge, Täby sn.
Efter B 1120.

159. Löttinge, Täby sn.

Pl. 101.

Litteratur: B 1120, L 656. Joh. Bureus, F a 6 s. 139 n:r 18 (Axehiellm), F a 5 n:r 407, F a 1 s. 92, F a 10:1 n:r 133, F f 6 n:r 168; M. Aschaneus, F b 18 s. 81 f., F b 19 bl. 48 a; Ransakningarna 1667—84; J. Peringskiöld, Monumenta 3, bl. 62; UFT h. 10 (1882), s. 198; Handlingar i ATA 1938.

Äldre avbildningar: Rhezelius, teckning (F a 10:1); Aschaneus, teckning (F b 18); Leitz och Hadorph, träsnitt (i Peringskiölds Monumenta och B 1120).

Runstenen fanns, enligt Aschaneus »I Löttinge ängian wid Allmänne täd och vägen», enligt Axehiellm »I Lötinge ängian i Täby sochn», enligt Rhezelius »I Lötinge ängien». — *Ransakningarna*: »Vthi Lötinge Tää är kulfallen een steen som förmeenar vara Runnesteen». — Peringskiöld: »Lötinge Bro och Engen»; *Bautil*: »Lotinge Bro ängen i Täby S.» — C. M. Brandelius (*Descriptio Paroeciae Roslagiae Täby*, diss. Ups., pres. E. M. Fant, 1786, s. 26) omtalar endast en runsten vid Lötinge tä; det är oviss, huruvida han åsyftar U 158 eller U 159. Sedan har emellertid runstenen varit försvunnen.

År 1938 påträffades fragment av stenen i åkern V om vägen Täby—Ö. Ryd. De ligga ännu

kvar i närheten av fyndplatsen, dock något framflyttade till landsvägsdiket, 95 m. från handelsboden Lötingelund.

Skör stenart, som lätt spjälkar av och klyver sig. Ett större fragment 103×56 cm., tre mindre sammanhörande, tillsammans 102×47 cm. Fragmenten innehålla delar av ristningens h. sida.

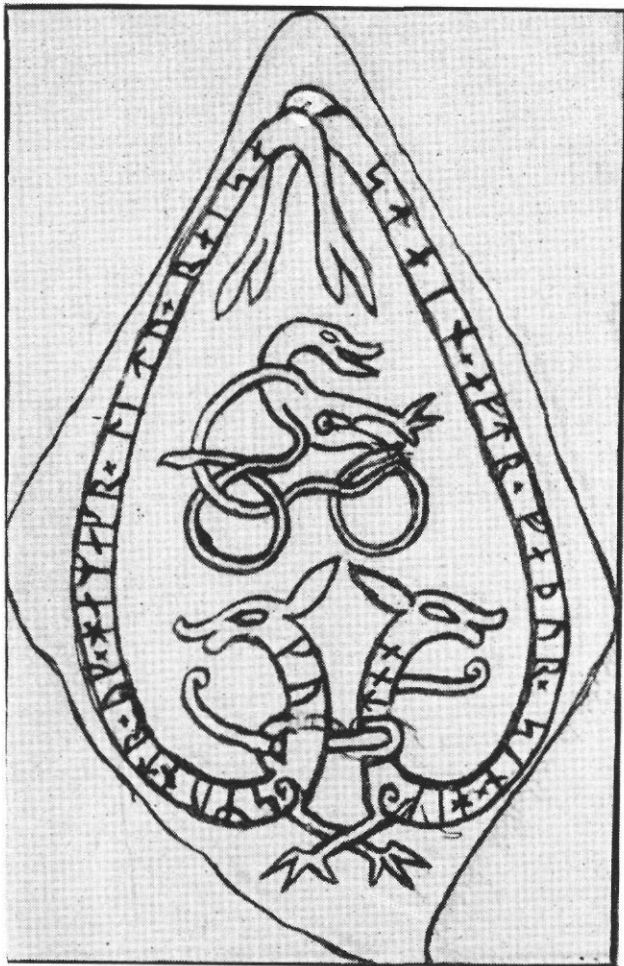

Fig. 148. U 159. Löttinge, Täby sn.
Efter teckning av Rhezelius.

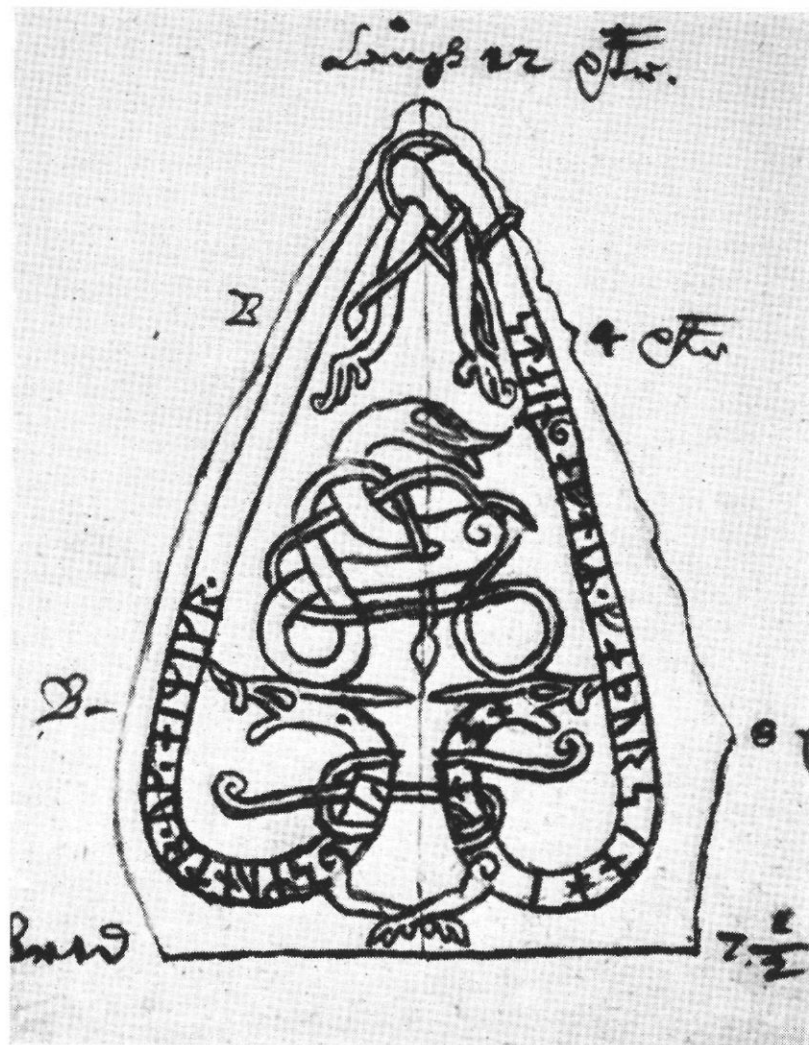

Fig. 149. U 159. Löttinge, Täby sn.
Efter teckning av Aschaneus.

Inskrift (det inom [] supplerat efter B 1120):

[$\times$ kismuntr · uk · himikr · litu ris]a · [stain] aftir $\times$ fapur s[in $\times$ hlftan]

Gismundr ok Hæmingr letu ræisa stæin æftir faður sinn Halfdan.

»Gismund och Hæming läto resa stenen efter sin fader Halvdan.»

Till läsningen: Axehiell och Rhezelius: 2 u, 12 och 14 a, 21—24 raisa; 33 i saknas; 34 r, 44 i. — Aschaneus: 2 i, 11—16 aimikr; 17—24 saknas; 44 i. — Bureus återger i F a 5 Axehielms och Rhezelius' läsning.

Namnet *Gismundr* är f. ö. endast känt från runinskriften L 441 Tjursåker, Hammarby sn. Från medeltiden äro kända några belägg (Uppland, Södermanland, Västmanland). Dessutom ingår det i flera ortnamn (Uppland, Södermanland, Östergötland, Småland). Däremot synes namnet vara okänt såväl i Danmark som i Västnorden. — Om *Hæmingr* se U 101, om *Halfdan* E. Wessén, *De nordiska folkstammarna i Beowulf* (1927), s. 46.